

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114220477
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4114220477.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. R. XX, proti žalovanému: INVEST - KAPITAL, a.s., so sídlom Bratislava, Záhradnícka 51, IČO: 35 871 334, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 24. októbra 2014 č. k. 10C/140/2014-80 v spojení s uznesením z 11. novembra 2014 č.k. 10C/140/2014-89 , takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. vydaného dňa 16.05.2014 pod sp. zn. IA-C/0314/3458, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej „ZoRK“), ako aj zisteným skutkovým stavom. Poukázal na to, že ani Zákon o rozhodcovskom konaní, ani Občiansky súdny poriadok bližšie nešpecifikujú podmienky, za ktorých môže súd odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Pri rozhodovaní prihliadal na účel, k akému má odklad vykonateľnosti slúžiť. Dôvodil, že ak by došlo k vymáhaniu a vymoženiu peňažnej sumy na základe rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa žalobca domáha, mohlo by mu to spôsobiť majetkovú ujmu. Uviedol aj tú podstatnú skutočnosť, že žalobca sa riadne domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, čím bola relevantným spôsobom spochybnená jeho platnosť. Uzavrel, že v predmetnom prípade boli splnené oba predpoklady vyplývajúce z ust. § 40 ods. 2 ZoRK, a to podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku a podanie návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Zastal názor, že v samotnej žalobe neboli osvedčené dôvody, z ktorých by vyplývalo, že rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený. Poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), z ktorého je zrejmé, že za neprijateľné podmienky nemajú byť považované všetky a akékoľvek ustanovenia obsiahnuté v rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve, ale len také, ktoré vyžadujú v rámci rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľmi riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rovnako nie je neprijateľnou podmienkou, ak dodávateľ má možnosť podať žalobu voči spotrebiteľovi na rozhodcovskom súde a ak rozhodnutie rozhodcovského súdu je možné napadnúť žalobou na súde z dôvodu porušenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Zdôraznil, že ust. § 53 ods. 4 písm. r/ OZ je potrebné vykladať v súvislosti s ust. § 53 ods. 1 OZ a teda neprijateľná je len zmluvná podmienka, ktorá je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa. Zákonodarca výslovne predpokladá, že banky budú v zmluvách so svojimi klientmi dojednávať rozhodcovské doložky, poukazujúc na ust. § 93b Zákona o bankách. Poukázal na znenie smernice 39/13/EHS z 5. apríla 1993, v zmysle ktorej je tiež za nekalú považovaná len taká rozhodcovská doložka, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby predkladal spory výlučne rozhodcovskému súdu, na ktorý sa nevzťahujú právne predpisy. Uviedol, že neexistuje žiadne rozhodnutie Súdneho dvora, ktoré by konštatovalo, že akákoľvek

rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve je automaticky považovaná za nekalú podmienku. Citoval rozhodcovskú doložku uzavretú v Úverovej zmluve, zo znenia ktorej vyplýva, že žalobca mal možnosť ovplyvniť podstatu jej znenia tým, že by s ňou prejavil nesúhlas, ktorý by nemal vplyv na ostatné ustanovenia Úverovej zmluvy. Teda túto rozhodcovskú doložku považoval za individuálne dojednanú. Uzavrel, že právna úprava rozhodcovského konania v ZoRK ako aj rokovací poriadok rozhodcovského súdu garantujú spravodlivé konanie v rozhodcovskom konaní. Mal za to, že v danom prípade v rozhodcovskom konaní nedošlo k žiadnemu porušeniu práv žalobcu, ktorý si neplnil riadne a včas svoje povinnosti vyplývajúce mu z Úverovej zmluvy. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a návrh žalobcu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zamietol.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods.1 OSP), a že spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamena povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c/, g/, j/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak; jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou domáha voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s. dňa 16.05.2014 pod sp. zn. IA-C/0314/3458. Zároveň navrhol odloženie vykonateľnosti citovaného rozhodcovského rozsudku.

Inštitút odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zabezpečuje ochranu práv a právom chránených záujmov účastníka rozhodcovského konania za predpokladu, ak účastník konania, ktorý podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takýto návrh na odklad vykonateľnosti podal. Samotné rozhodnutie súdu konajúceho vo veci návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku týkajúce sa odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zákon ponecháva na úvahu súdu. Táto ochrana je dočasná, jej účelom je dočasne zastabilizovať práva a povinnosti účastníkov rozhodcovského

konania do doby, pokiaľ o návrhu o zrušení rozhodcovského rozsudku nebude právoplatne rozhodnuté. Dočasne smeruje k takej úprave pomerov účastníkov rozhodcovského konania, ktorá pred definitívnym rozhodnutím o zákonnosti vydania rozhodcovského rozsudku zabráni vzniku bezdôvodného obohatenia toho účastníka rozhodcovského konania, v prospech ktorého z výroku rozhodcovského rozsudku vyplýva určité plnenie, alebo právo. Odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je dôvodný tam, kde existuje opodstatnená obava, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré môžu v budúcnosti nastať, výkon spochybneného rozhodcovského rozsudku naruší práva inej osoby, spôsobí nezvratný protiprávny následok, prípadne ohrozí súčasný status povinného a členov jeho rodiny. Takto plní významnú ochrannú a preventívnu funkciu v záujme predchádzania protiprávneho stavu, ktorý by výkon neskôr zrušeného rozhodcovského rozhodnutia mohol nezvratne spôsobiť. Dôraz na skúmanie dôvodu, pre ktorý sa navrhuje odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozhodnutia a dôsledné zváženie následkov, ktoré nastanú v prípade, ak nebude dočasná ochrana spočívajúca v odklade vykonateľnosti inak právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdom povolená, si vyžaduje predovšetkým samotný charakter predmetného sporu. Na druhej strane však nesmie byť narušená ochrana legitímnych záujmov aj ostatných účastníkov konania.

Odvolačný súd vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu má za to, že za daného stavu je dôvodné predbežne odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, nakoľko ich správnosť a zákonnosť bola v predmetnom sporovom konaní zo strany žalobcu spochybnená a namietaná. Zo samotnej žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, poukazujúc najmä na neplatnosť rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súčasne žiadne okolnosti nenaviedajú obavy, že by sa predbežný odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku dotkol oprávnených práv a záujmov žalovaného takým závažným spôsobom, ktorý by takéto rozhodnutie súdu vylučoval.

Na základe vyššie uvedeného odvolačný súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je odôvodnené tak, ako to vychádza z intencií ustanovenia § 157 ods. 2 OSP, pričom správne zohľadnil zistený skutkový stav, ktorý následne premietol do odôvodnenia vydaného rozhodnutia. Uznesenie súdu prvého stupňa je v súlade so zákonnými požiadavkami kladenými nielen na jeho obsah, ale aj na jeho vyhotovenie. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávajúcu vec, a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

Odvolačný súd po preskúmaní veci a dôvodov odvolania uznesenie prvostupňového súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Odvolačný súd poznamenáva, že po vyhlásení napadnutého uznesenia došlo k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo Nábřeží 4 na INVEST KAPITAL, a.s., so sídlom Bratislava, Hattalova 12/C, IČO: 35 871 334 a súd prvého stupňa rozhodol uznesením zo dňa 11.11.2014, č.k. 10C/140/2014-89, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2014, o pripustení zmeny účastníka na strane žalovaného tak, že do konania vstupuje spoločnosť INVEST KAPITAL a.s., so sídlom Bratislava, Hattalova 12/C na strane žalovaného namiesto doterajšieho žalovaného Poštovej banky, a.s. so sídlom Bratislava, Dvořákovo Nábřeží 4.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.